OPERA VIVA

aneb — „z portálu do portálu“

http://www.opera-viva.cz

Svazek 4, Vydání 1

20. prosinec 2012

„Hudba tří staletí“ Adventní večer v Litni.

Opera Viva má za sebou další významnou premiéru: poprvé vystoupila v kostele.

Nabídka přišla z partnerského Městysu Liteň, kde občanské sdružení—nejen formálně—sídlí. Náš soubor byl osloven, aby vystoupil v rámci cyklu adventních programů.

Připravili jsme program podle místa i času koncertu: průřez duchovní hudby tří staletí. Tak jsme i náš pořad nazvali: Hudba tří staletí. Zařadili jsme skladby Charpentiera, Adama Michny, Schuberta, Mozarta, Stradelli, Scarlattiho, Jana Jiřího Nerudy a Beethovena.

Krásná byla již atmosféra zkoušky. Správce kostela pan Václav Kliment nám poskytl vzorný servis. Zároveň v sobě nezapřel člena pěveckého sboru, hudebníka, absolventa konzervatoře. Bylo na něm vidět, že ho naše zkouška přesvědčila, že volba tělesa byla správná. Dostali jsme se též do odborně uměleckých diskusí k repertoáru.

Pak přišel okamžik našeho vystoupení. Byli jsme mile překvapeni, když se kostel sv. Petra a Pavla zcela zaplnil návštěvníky.

Koncert začal krátce po 17. hodině a trval s přestávkou zhruba hodinu.

Jako první zazněla skladba „Te Deum laudeamus“ M. A. Charpentiera v aranži pro trubku, klarinet a varhany. Poté měl úvodní slovo náš moderátor Karel Jirák, který koncertem provázel a uvedl stručně vždy další program. Při druhé skladbě dostali

Zaplněný kostel sv. Petra a Pavla v Litni. Členové Opera Viva děkují obecenstvu koncertu za vlídné přijetí a hezkou atmosféru.

prostor naši pěvci s písněmi Ave Maria, Leiermann, Atlas, Ave Maria a dalšími.

Působivý závěr koncertu patřil Beethovenově „Ódě na radost“, kterou hráli a zpívali všichni členové.

Po představení členů zazněly přídavky árie Sarastra „O Isis und Osiris“ a „Adeste fideles“.

Pro nás účinkující měl koncert velmi příjemnou atmosféru. Doufáme, že si i návštěvníci odnesli pěkný zážitek.

My jako účinkující jsme si toto sváteční představení skutečně užili a určitě se k podobnému programu vrátíme.

Závěrem chceme poděkovat všem, kteří se na organizaci koncertu podíleli. Náš velký dík především patří již zmíněnému panu Klimentovi. Děkujeme též panu Janu Havelkovi, řediteli Ateliéru Svatopluk, který nám zajišťoval technické zázemí, ubytování a přímo vzorovou hostitelskou péči .

Doufáme, že tento koncert nebyl zdaleka poslední a že nás Liteňští zase jednou vezmou mezi sebe. A první reakce po koncertě nasvědčují, že tomu bude brzy.

Program koncertu najdete na http://www.opera-viva.cz/

Karel Jirák— Premiéra v kostele.

1. prosince 2012 jsme se v Adventním cyklu představili hudební večer „Hudba tří staletí“. Volně jsme navázali na zamyšlení nad „geniem loci“.

A na mě je teď zhostit se dalšího úkolu dalšího a tím jest ohlédnutí za projektem „Genius Loci-Hudba tří staletí“, který volně pokračoval toho prosincového dne v Městysu Liteň v kostele. Za sebe mohu říci, že prostředí bylo přátelské—to platí o všech lidech, kteří byli do koncertu jakkoli zapojeni (pan farář, pan kostelník atd.). Stejnou měrou to platí i pro přívětivost diváků. Po pravdě přiznávám, že tento koncert byl můj první, který jsem moderoval v kostele. A zážitek to byl silný, neb jak název pořadu vypovídá (Genius loci tedy Duch místa) v místech konání našich koncertů se opravdu duch místa nachází: v kostele to rozhodně platí dvojnásob.

A protože se koncert konal na počátku adventu mohu říci, že duch místa z něj přímo sálal.

Uvnitř čísla

Dvě otázky autorům 2

Jan Hnyk Koncert v kostele 2

Jan Ericsson Všední nevšední zážitek 2

Martin Sedláček Jasně nesmrtelná budoucnost 3

Petr Havel Kostel—prostor pro hudbu 3

Jan Kolář Je to na nás 3

Opera Viva 4

Kostel svatých Petra a Pavla v Litni se 1. 12. 2012 stal místem našeho koncertu „Hudba tří staletí“.

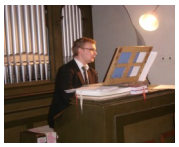

Petr Havel za pultem varhan kostela sv. Petra a Pavla v Litni. V adventním večeru „Hudba tří staletí“ byl nepochybně jeho protagonistou. Stejně tak i při nastudování koncertu.

OPERA VIVA

Dvě otázky autorům

Klasická hudba v kostele a široká veřejnost ?

Co si myslíte o budoucnosti klasické hudby v kostele ?

„Duchovní hudba není složitá, akorát si v ní musí každý najít tu svoji notu.“

Jan Hnyk

Jan Hnyk

Nar.: 10. 9. 1992

Operní pěvec v oboru bas. Žák prof. Zb. Brabce. Angažován jako sólista v Divadle J. K. Tyla v Plzni , kde vystupuje v Donu Giovannim jako Masetto.

V Litni se představil v roli působivého a přesvědčivého interpreta duchovních písní. Zážitkem byl zejména jeho „Der Leiermann“.

Koncert v kostele? A proč ne?!
Jan Hnyk

Otázka konání koncertů v církevních prostorách—katedrálách, chrámech, kostelech a klášterech byla a je pro hudebníky vždy velice ošemetná. Polovina zastává názor, že v těchto místech se povětšinou sejde sice obecenstvo milé, často však nepříliš vnímavé a skoro vždy konzervativní a duchovně založené, převážně z řad seniorů. Ta druhá polovina (a toho názoru jsem též zastáncem já sám) si myslí, že i přes to všechno toto prostředí nabízí kromě nevšedně kultivované a dokonalé akustiky vždy nezaměnitelnou atmosféru, která si zaručeně podmaní každého hudbymilovného posluchače věřícího i nevěřícího.

Já si myslím, že pro tento aspekt kostely jako takové by neměly sloužit jen jako chrámy Páně, ale také jako místa, kde si i ti nejobyčejnější lidé - hlavně na vesnicích - mohou přijít poslechnout „kousek“ dobré muziky. Přesvědčil jsem se o tom nedávno, když jsme v malebné Litni uvedli náš pořad „Hudba tří staletí“. Sešli se zde lidé staří, mladí, a s nimi také ti nejmenší: a div—děti setrvaly až do konce bez zlobení a povyku jejich věku vlastnímu i přes pro ně jistě značnou délku koncertu.

I když byl tento pořad sestaven ze známých kusů klasické, romantické a barokní tvorby, projevovalo naše publikum svůj zájem potleskem bez jakýchkoli zábran. Ať tak či tak, hudba do kostelů vždy patřila a vždy patřit bude, a je jenom na lidech, jestli na chvíli nechají své televizory bez dozoru a vymění tak třeba jednu telenovelu za část kantáty z perel vrcholného baroka.

Všední—nevšední zážitek
Jan Ericsson

Jan Ericsson

Nar.: 28. 9. 1987.

Člen známé hudební rodiny Vlachová - Ericsson. Posluchač operního zpěvu na Pražské konzervatoři (obor baryton). Studuje u prof. Jitky Soběhartové.

Každý koncert je pro mne posvátnou záležitostí. Z úcty k hudbě, skladateli, z úcty k divákům. Každý koncert se ze sebe snažím dostat to nejlepší, jistě též v závislosti na obsahu daného díla, což je velmi osobní duchovní vklad do díla, který činí z každé interpretace věc jedinečnou.

Koncert v kostele je pro mě—jako pro katolíka— o to více až svatou záležitostí. Už jen překrásná architektura, která vytváří jedinečnou akustiku, dělá každý kostel jedinečným. Rovněž umělecká výzdoba bravurních malířů a sochařů od románského slohu po umělecký sloh současnosti inspiruje, či ztělesňuje interpretaci obsahu hudebního díla.

A pak je tu další, nejdůležitější rozměr. Boží přítomnost, která je sice stejná jako na kterémkoliv místě na světě, ale právě v kostele si jí člověk nejvíce uvědomí. Je mi pokaždé ctí, že právě já jsem člověk, kterému je umožněno zpívat právě na svatém, historickém, uměleckém a pokaždé jinak jedinečném místě.

Vždy si vzpomenu na jedno rčení našeho starého pana děkana kanovníka Karla Mendla: „Hudbu máme tvořit všem lidem k poslechu, sobě ku prospěchu a Bohu k oslavě.“

Proto je pro mne koncert v kostele vždy nevšedním zážitkem, ať už jsem na něm posluchačem či interpretem.

Jasně nesmrtelná budoucnost
Martin Sedláček

Kostel může zprvu působit neosobně nebo nepřístupně. Avšak každý, kdo jej poznal ze stejné stránky jako my v Lítni, ví, že ačkoliv ani kamenné zdi vás neochrání před chladem či jinou nepřízní počasí, unikátní atmosféra se člověku zaryje do paměti a utvoří takovou vzpomínku, za kterou ty zmrzlé ruce a nějaká ta rýma rozhodně stojí. Na mysl mi přichází téměř zapomenuté české slovo souručenství: návštěvníky kostela *něco* spojuje a to *něco* nemusí být nutně náboženství. Obzvláště pak v komunitách menších, jako je třeba Liteň, kostel slouží jako místo setkání valné většiny populace.

Lidé se v kostele pravidelně setkávají a ten se tedy stává stánkem spíše kulturním než náboženským; přesahuje rozdílnosti mezi lidmi, stává se místem jejich usmíření, místem společné zkušenosti.

Co se církevní hudby týče; hudba nezná mezí. Každý žánr poskytuje jiný zážitek: hudba církevní poskytuje zážitek silný. Ať je člověk ateista či vyznání jiného než je zrovna ten onen kostel, nevyhnutelně ho ovlivní místní atmosféra—genius loci. Jakmile se rozezní varhany a připojí se vokály, rozdílnosti ve víře mizí a posluchač je vystaven čirému estetickému zážitku.

Přesně takto jsem se cítil v Lítni. Ačkoliv jsme v Opera Viva každý jiného vyznání, hudba nás spojila a doufám, že stejně náš koncert spojil i naše obecenstvo.

Martin Sedláček

Nar.: 24. 4. 1992

Absolvent pražského Gymnázia u Libeňského zámku a jazykové školy v Praze. Student anglistiky a amerikanistiky na Filozofické fakultě UK v Praze. Věnuje se skladbě a interpretaci vážné i populární hudby na elektrickou kytaru.

Kostel—prostor pro hudbu
Petr Havel

Kostely byly vždy stavěné tak, aby měly dobrou akustiku, jak pro mluvené slovo, tak pro hudbu. Koncerty v kostele patří mezi ty nejlepší, nemyslím teď repertoár, ale znění i atmosféru celého koncertu. Když se rozezní kostelní varhany naplno, tóny se nesou napříč kostelní lodí a od oltáře se odráží zpátky, mám vždy pocit, který se nedá nijak popsat.

Duchovní hudba se vlastně zněním nijak neliší od klasické hudby. V baroku to bylo hlavní kompoziční téma, z tohoto období také pochází nejlepší skladby duchovní. Když trumpeta s varhanami spustí „Te Deum“ od M. A. Charpentiera, běhá mi mráz po zádech nad krásou, která z toho vychází. Potom, když varhany piánkem začnou hrát Ave Maria od F. Schuberta, je to nevýslovná krása. Koncert, který jsme nedávno pořádali v kostele svatých Petra a Pavla byl famózní. Krásný kostel, skvělé obecenstvo i prostředí městyse dodalo atmosféru, naladilo nás všechny na tu správnou strunu a inspirovalo nás k úspěchu (pro nás velkému) navzdory zimě, která nás všechny sužovala. Jak jsem řekl, koncerty v kostele patří mezi ty nejlepší. Vždy si rád zahraji na kostelní varhany a pokud je to s mými kolegy z Opera Viva, je to potěšení o to větší.

Petr Havel

Nar.: 14. 4. 1993

Posluchač 5. ročníku Pražské konzervatoře. Studuje hru na akordeon u prof. Ladislava Horáka. Dále se věnuje hře na klavír, aranžování a skladbě klasické i populární hudby.

V adventním koncertu v Litni se skvěle zhostil role varhaníka.

Je to na nás
Jan Kolář

Jedno z nejlepších míst pro vystoupení hudebníka je určitě kostel.

Vedle dobrého sálu nebo síně je kostel to pravé místo pro hudbu. Poskytuje skvělé akustické podmínky. Zvuk se v tomto prostředí nádherně nese. A pro duchovní hudbu, mše nebo kantáty si jiné místo ani nemůžeme představit.

Je to však i dobrý prostor k interpretaci barokní i klasické hudby. Příkladem je třeba kostel sv. Ignáce v Praze se svým nádherným interiérem, který divákům ale i interpretům poskytuje fantastický zvuk a nezapomenutelnou atmosféru.

1. 12. 2012 jsme vystoupili v kostele sv. Petra a Pavla v Litni, ve kterém jsme mohli dobře provést náš program. Jelikož jsme hráli na choru, tak nás sice nebylo vidět, ale zvukově to splnilo všechny požadavky. Jsme rádi, že, ačkoliv kostel nebyl vytápěný, lidi to neodradilo a i oni přispěli svou účastí k příjemnému večeru.

Kromě koncertu v kostele jsme při našem pobytu v Litni uspořádali i „odlehčený“ večer v klubu „U Emy“. Místo atmosférou diametrálně odlišné, každopádně dobrý, povedený večer. Hudba má zkrátka tu výhodu, že se dá dělat úplně všude. - I když kostel je kostel.

Jan Kolář

Nar. 11.10. 1991.

Student 5. ročníku na Pražské konzervatoři, obor hra na trubku. Věnuje se klasické, ale též populární hudbě. Svého nástroje si váží:

„Říká se, že trubka je královský nástroj. Proto by se k ní mělo tak zacházet.“

OPERA VIVA

občanské sdružení
IČ: 22710957
Se sídlem: Pode Zděmi 402

registrováno Ministerstvem vnitra ČR
čj. V/1 1/90210/1-R ze dne 25. 9. 2012

E-mail:postmaster@opera-viva.eu

Jsme na webu
http://opera-viva.cz

Náš klub - Literární kavárna Řetězová

Tradiční místo setkávání autorů, milovníků poezie, prózy, dramatu, fotografie a hudby. Neopakovatelné prostředí—„genius loci“ gotického sklepa a kavárny v centru Prahy. Zde se také Opera Viva poprvé představila se svým programem GENIUS LOCI.

Naši partneři

Městys Liteň

Microsoft Partner Network

LOGICPOINT

CZECHIA PROFESIONÁLNÍ WEBHOSTINGOVÉ SLUŽBY

darujme.cz | BEZPEČNÁ CESTA PRO VAŠE DARY

Mentoring a expertní podpora

Elektra Centrum

Projekt workshopu ČVUT v Praze
Středoškolská technika

StreTech

Opera Viva je platforma mladých tvůrců a interpretů z okruhu Pražské konzervatoře a dalších škol. Usiluje o vlastní interpretaci klasických žánrů — opery, jazzu a blues. Svými programy chce popularizovat velké osobnosti české i světové hudby. Motivem jejích programů je hledání odpovědi na otázku „genia loci“ - jak hudba působí v místě, kde vzniká a kterým byl autor ovlivněn. Svými pořady oslovuje zájemce o různé hudební žánry napříč generacemi. Hudebními a digitálními produkty zážitkové turistiky a pedagogiky chce propagovat hudbu v Praze minulé, ale i v jiných místech.

Členové Opera Viva založili stejnojmenné občanské sdružení, ve kterém si vytváří partnerství s obcemi, školami, institucemi a podniky.

Koncert Opera Viva ve sklepě Literární kavárny v Řetězové ulici 27. 6. 2012.

Zde „genius loci“ skutečně působí.

Program večera na http://opera-viva.cz/Naše programy/Genius loci

Připraveno z vlastních textů a fotografií ELEKTRACENTRUM a OperaViva
© ElektraCentrum— OperaViva, o.s. 2011-12

Portál http://opera-viva.eu je provozován v partnerském program
ZONER software, a.s. Brno v prostředí WINDOWS SharePointServices 3.0.